

**BUTLLETÍ OFICIAL DE LES CORTS GENERALS
CONGRÉS DELS DIPUTATS
VIII LEGISLATURA
Sèrie A: PROJECTES DE LLEI
30 de desembre de 2005**

Núm. 50-11

APROVACIÓ PEL PLE

121/000050 Per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona.

El Ple del Congrés dels Diputats, en la sessió del proppassat 22 de desembre de 2005, va aprovar, amb el text que s'insereix a continuació, el Projecte de Llei per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona.

Se n'ordena la publicació en compliment del que preveu l'article 97 del Reglament de la Cambra.

Palau del Congrés dels Diputats, 28 de desembre de 2005. Pd. El secretari general del Congrés dels Diputats, Manuel Alba Navarro.

**PROJECTE DE LLEI PER LA QUAL ES REGULA EL RÈGIM ESPECIAL DEL MUNICIPI DE BARCELONA,
APROVAT PEL PLE DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS EN LA SESSIÓ CELEBRADA EL 22 DE DESEMBRE DE
2005**

Preàmbul

I

Barcelona, capital de Catalunya, ha estat sempre un símbol de llibertat i de progrés. Ciutat de convivència, feta en la pluralitat i en la diversitat, ha projectat al món la seva capacitat d'iniciativa, la seva vocació de modernitat i el seu compromís solidari amb la construcció d'un món en pau, basat en el respecte i la tolerància. Barcelona, bressol de cultures, ha estat i vol ser un exemple en la defensa dels drets humans i dels pobles.

Al començament del segle XXI, Barcelona vol atorgar-se, partint de l'experiència de molts segles d'estatut propi i de gairebé vint-i-cinc anys d'autogovern democràtic, i d'acord amb el manament del Parlament de Catalunya i de les lleis de l'Estat, una Carta municipal que reforci la seva autonomia, al servei d'una gestió administrativa eficaç i propera a les ciutadanes i els ciutadans, d'una descentralització més àmplia, d'una potenciació de les competències municipals en el marc d'una col·laboració institucional positiva, i d'una millora de la qualitat dels serveis de la ciutat que es correspongui amb les necessitats i les ambicions de tots els barcelonins i les barcelonines.

Una Carta que respongui als anhels de la ciutadania, que, per mitjà de la seva participació i implicació col·lectiva, ha fet de Barcelona el que és.

La Carta aprofundeix en els mecanismes de participació ciutadana, reforça la pràctica democràtica i estimula la cooperació entre l'Ajuntament i el moviment associatiu i els agents socials, com a factor de progrés i cohesió.

Barcelona és el nucli central d'un continu urbà i d'un territori que s'expressa en realitats municipals plurals i amb valor propi, però que, pel seu caràcter metropolità, requereix coordinació, enteniment i l'aplicació de criteris comuns en àmbits diversos.

El municipi de Barcelona disposa, des de l'any 1960, d'un règim especial, aprovat pel Decret 1166/1960 pel qual es regula el règim especial de Barcelona, en virtut del qual es van introduir determinades singularitats relatives a l'organització, l'administració i la hisenda municipal en aquest municipi. Aquest règim especial es va complementar amb el Decret 3276/1974, de 28 de novembre, de constitució i desenvolupament de l'Entitat Metropolitana de Barcelona i les seves disposicions concordants.

Posteriorment, la Llei 7/1985, reguladora de les bases del règim local, va mantenir vigent aquest règim especial, llevat del que s'oposi a aquesta llei, la contradigui o hi resulti incompatible, en virtut del que preveu la seva disposició addicional sisena.

Però, més enllà d'antecedents històrics, des dels anys vuitanta, l'Ajuntament de Barcelona ha plasmat, en diversos documents, la seva inquietud per disposar d'una normativa que solucioni les deficiències que els responsables municipals es trobaven a l'hora de gestionar una ciutat de més d'un milió i mig d'habitants, però amb una anella metropolitana que engloba gairebé tres milions, i que ofereixi solucions adequades per a la gestió òptima de la ciutat. La fita més rellevant d'aquest procés fou la promulgació pel Parlament de Catalunya, després que el Ple de l'Ajuntament de Barcelona aprovés per unanimitat el juliol de 1997 un Avantprojecte de Llei especial de Barcelona, de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, la norma autonòmica en què es preveu un règim especial per a aquesta ciutat pel que fa a diversos aspectes que disposen els seus títols, com ara l'organització del Govern municipal, els districtes, la potestat normativa municipal, la participació ciutadana i els drets dels veïns, l'organització municipal executiva i, essencialment, les competències municipals (urbanisme, infraestructures, habitatge, transports, mobilitat, telecomunicacions, medi ambient, salut pública, serveis socials, joventut, cultura, esports, educació, seguretat ciutadana i protecció civil, entre altres).

La legislació estatal postconstitucional s'ha fet ressò d'aquesta necessitat que les dues ciutats més poblades de la geografia espanyola disposin d'una sèrie d'especialitats, justificades precisament en les dificultats que la gestió dels afers municipals comporta en les ciutats en qüestió.

D'aquesta manera, la disposició transitòria quarta de la recent Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del Govern local, estableix: «Mentre no s'aprovi el seu règim especial, el títol x d'aquesta llei no és aplicable al municipi de Barcelona.»

Per la seva banda, l'article 161 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, disposa: «El municipi de Barcelona té un règim financer especial, del qual és supletori el que disposa aquesta llei.»

Les Corts Generals també han destacat diverses vegades la importància d'aprovar el règim especial que s'instaura en aquesta llei.

El 18 de març de 2003, el Congrés dels Diputats va adoptar la Proposició no de Llei sobre les grans ciutats, les ciutats i les seves àrees d'influència urbana, en la qual s'instava el Govern de la Nació que, per mitjà del diàleg amb les entitats locals i les comunitats autònomes i cercant el màxim consens amb les forces polítiques presents a les Corts Generals, acomplís la moció aprovada pel Senat en la sessió del 19 de febrer de 2002, per la qual s'instava el Govern, en el marc de les converses que manté amb la Comissió Mixta Generalitat de Catalunya – Ajuntament de Barcelona i dels acords que s'hi adoptin, a presentar, com més aviat millor, un projecte de Llei que atorgui a l'Ajuntament de Barcelona les capacitats i les competències que es recullen en la Carta municipal de Barcelona.

La rellevància de Barcelona en els àmbits econòmic, social i cultural, i, també, la seva projecció europea i internacional motiven l'existència d'unes necessitats organitzatives i competencials que difereixen, en alguns aspectes, de les que tenen altres municipis espanyols. Si una de les crítiques més reiterades per la doctrina pel que fa a la regulació de les entitats locals ha estat la relativa a l'uniformisme en el seu tractament, en metròpolis com ara Barcelona és on resulta més accentuada la necessitat d'articular alguna mesura que permeti als responsables municipals atendre d'una manera efectiva les demandes ciutadanes. A la voluntat de donar resposta a aquesta necessitat obeeix aquesta llei, que constitueix, juntament amb la Llei del Parlament de Catalunya 22/1998, de la Carta municipal de Barcelona, la regulació del règim especial aplicable a aquesta ciutat.

II

La llei consta de 77 articles, distribuïts en quatre títols, quatre disposicions addicionals, una de derogatòria i quatre de finals.

El títol I recull les disposicions generals, en què s'aclareix el règim jurídic que resulta aplicable al municipi de
CARTA-CONGRES DIPUTATS-CATALA.doc

Barcelona i es consagra l'autonomia local que garanteix la Constitució. D'aquesta manera, es fa ressò del principi de subsidiarietat, construït en el dret comunitari i plasmat en l'article 4 de la Carta europea d'autonomia local, feta a Estrasburg el 15 d'octubre de 1985 i ratificada per Espanya per Instrument de 20 de gener de 1988.

Així mateix, aquest títol I regula una Comissió de Col·laboració Interadministrativa, configurada com a òrgan de col·laboració entre les administracions estatal, autonòmica i municipal, que ha de plasmar els seus acords per mitjà dels convenis que se subscriuguin en les matèries d'interès comú.

El títol II recull les especialitats competencials de l'Ajuntament de Barcelona, en una sèrie de matèries d'incidència directa en la convivència ciutadana, com ara el Port de Barcelona, el litoral, les telecomunicacions, la mobilitat i la seguretat ciutadana.

La incidència de la planificació i de la gestió de les grans infraestructures del transport i de comunicacions en general en els interessos de la comunitat veïnal municipal s'evidencia tant des del punt de vista de la seva qualitat de vida com des del de la seva promoció econòmica. En aquest sentit, la participació municipal en aquests àmbits és una materialització del principi d'autonomia local.

En tot cas, el caràcter de competència estatal no oculta la interrelació que hi ha entre la planificació i la gestió de les infraestructures estatals i les competències estrictament municipals.

La participació municipal que s'instaura en aquesta matèria és compatible amb les disposicions normatives que estableixen la intervenció municipal mitjançant informes previs a les diferents resolucions que s'han d'adoptar. A més de l'anàlisi prèvia en el moment de l'informe, es considera convenient preveure la presència de representants municipals que puguin col·laborar en l'adopció de decisions públiques i en la ponderació de la totalitat d'interessos públics implicats. Respon a aquesta finalitat la previsió que conté l'article 6.2, on es permet incrementar la representació que correspon a l'Ajuntament de Barcelona en el Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària de Barcelona, ateses les característiques especials del Port, on coexisteixen, juntament amb l'activitat portuària principal, múltiples activitats lúdiques i de lleure.

Cal dur a terme consideracions similars pel que fa a la previsió de subscripció d'un Pla de gestió integrada del litoral, com a fórmula de col·laboració entre l'Estat —per mitjà del Ministeri de Medi Ambient—, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona per a la gestió dels béns de domini públic maritimoterrestre ubicats en el terme municipal.

El capítol II d'aquest títol introdueix algunes mesures destinades a facilitar la construcció d'habitatges subjectes a algun règim de protecció pública i mira de possibilitar l'adquisició per part de l'Ajuntament d'immobles situats en el municipi per tal que es puguin dedicar a la construcció d'aquesta tipologia d'habitatges.

Tal com s'ha assenyalat, la llei s'incardina en un procés d'atribució d'una participació més àmplia dels ens locals en competències que, tot i que es defineixen i s'estructuren com a competències exclusives de l'Estat, tenen repercussions importants en l'àmbit local; entre aquestes competències, cal esmentar les telecomunicacions. Per aquesta raó, es dedica el capítol III a la regulació d'aquesta matèria, per bé que seguint l'esquema de la recent Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.

El capítol IV es dedica a introduir una especialitat en els procediments de declaració de béns d'interès cultural sobre immobles situats a Barcelona i estableix un informe preceptiu de l'Ajuntament.

El capítol V es destina a la regulació d'un aspecte tan capital en les grans ciutats com és la mobilitat. En general, els diferents articles continguts en aquest capítol V del títol II de l'avantprojecte de llei estan motivats per la necessitat d'incrementar i reforçar l'autoritat de l'alcalde i dels seus agents en matèria de trànsit, circulació i seguretat viària en les vies urbanes i les travesseres que es troben en el terme municipal de Barcelona.

Aquest reforçament de l'autoritat es justifica per les característiques concretes que presenta el trànsit a Barcelona, que al seu torn causen problemes de mobilitat importants que són específics i diferents dels que es poden trobar

en altres municipis espanyols. Entre aquestes circumstàncies, és molt important tenir en compte els problemes provocats pels efectes de la centralitat de Barcelona, especialment respecte dels municipis de l'àrea metropolitana, que, atesa la gran densitat de població existent en aquesta àrea, té com a conseqüència directa l'entrada i sortida constants d'una gran quantitat de vehicles provinents d'altres municipis.

L'enfortiment de l'autoritat de l'alcalde i dels seus agents constitueix un pas important per incrementar el nivell d'eficàcia a l'hora de dur a terme d'una manera efectiva les polítiques municipals en matèria de mobilitat. N'hi ha prou de tenir en compte, en aquest sentit, que Barcelona és una ciutat en la qual s'imposen, anualment, més d'un milió sis-cents mil multes de trànsit, però amb prou feines s'arriba a fer efectiu un baix percentatge d'aquestes multes. Aquest reduït nivell d'efectivitat de les sancions, que està motivat per diferents causes específiques, comporta, com a conseqüència immediata, un declivi de l'autoritat de l'alcalde i, per tant, un augment de la indisciplina viària i una dificultat addicional per assolir l'eficàcia desitjable en la implantació de les mesures i les accions de mobilitat empreses per l'Ajuntament.

En definitiva, únicament incrementant les facultats de l'Ajuntament, del seu alcalde i dels seus agents en matèria d'ordenació, vigilància i control del trànsit i les potestats corresponents, es pot aconseguir un augment del nivell d'efectivitat de les diferents polítiques municipals en matèria de mobilitat.

Finalment, el capítol VI versa sobre una altra matèria amb una incidència i una importància indubtables en les metròpolis, la seguretat ciutadana, que constitueix un dels aspectes que preocupa més els ciutadans de les grans urbs, a causa de l'increment de les activitats delictives en aquest àmbit. L'objectiu de la regulació en aquesta matèria pretén, d'una banda, incrementar l'eficàcia de les polítiques portades a terme per mitjà d'un reforçament de les funcions d'autoritat de l'alcalde i, de l'altra, assegurar en aquesta matèria la participació ciutadana i de totes les institucions amb competències en matèria de seguretat ciutadana en l'elaboració i el disseny de les estratègies corresponents.

El títol III consolida l'existència de l'anomenada *justícia de proximitat*, un nou graó judicial adreçat a resoldre els conflictes derivats de la convivència ciutadana, sense els inconvenients de formalisme i lentitud que a vegades pateix la justícia ordinària. Això no obstant, i atès que l'article 122 de la Constitució reserva la regulació d'aquesta matèria a la Llei orgànica del poder judicial, es difereix la posada en marxa dels jutjats de proximitat a l'aprovació de la modificació d'aquesta llei orgànica en aquest sentit.

Finalment, el títol IV emprèn la regulació del règim financer especial de l'Ajuntament de Barcelona al qual fa referència l'article 161 de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovada pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març. Aquest règim especial recull les peculiaritats de l'Ajuntament de Barcelona que resulten necessàries per l'elevada població del municipi, com també per les seves característiques singulars. D'aquesta manera, es regulen una sèrie de particularitats amb relació als recursos tributaris, com ara el tractament de les bonificacions, el procediment d'autoliquidació, el sistema de recursos i la plasmació del Consell Tributari. Aquest òrgan es troba actualment en l'estructura orgànica de l'Ajuntament i el seu balanç de funcionament ha estat molt positiu, per la qual cosa es vol incloure la seva regulació en la llei. D'aquesta manera, s'aclareix el règim jurídic d'un organisme que intervé en la resolució dels recursos interposats pels ciutadans en matèria tributària.

D'altra banda, s'introdueixen certes especialitats en la regulació pròpia de cada un dels tributs —impostos, taxes i contribucions especials— amb la finalitat de millorar-ne la gestió i el funcionament.

El capítol III d'aquest títol regula la participació de l'Ajuntament de Barcelona en els tributs de l'Estat i recull fonamentalment dues especialitats que singularitzen el municipi de Barcelona amb relació a altres de característiques equivalents:

- El finançament d'institucions amb àmplia projecció i rellevància del municipi de Barcelona.

- L'existència *de facto* de l'àrea metropolitana de Barcelona. No obstant això, el seu finançament eventual es difereix a la necessitat que la comunitat autònoma mateixa, fent ús de les seves competències en matèria de creació de les entitats locals no necessàries, procedeixi a la seva creació.

El capítol IV recull algunes particularitats en matèria de planificació econòmica, pressupost i despesa pública.

La disposició addicional primera pretén aconseguir l'objectiu, assenyalat per la Unió Europea, que les persones amb discapacitat puguin estacionar a les zones reservades amb aquesta finalitat, independentment del lloc de procedència del discapacitat, tenint en compte que es poden acollir a aquesta mesura tots els ajuntaments que emetin aquestes targetes d'estacionament de conformitat amb el model establert en la Recomanació 98/376/CE del Consell, de 4 de juny de 1988, sobre la creació d'una targeta per a les persones amb discapacitat.

La disposició addicional segona concreta la legislació aplicable en matèria de finançament de l'àrea metropolitana, en cas que la comunitat autònoma la creï. Així mateix, aquesta part final conté altres concrecions, com ara el termini de subscripció del conveni al qual es refereix l'article 6.3 i la modificació de la Llei de règim del sòl i valoracions.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Règim especial de Barcelona

1. El municipi de Barcelona, capital de Catalunya, en virtut del que preveuen els articles 137 i 142 de la Constitució i per a la gestió efectiva dels seus respectius interessos, gaudeix de les especialitats que li reconeix aquesta llei en matèries de competència estatal.

2. El règim especial del municipi de Barcelona s'integra pel que disposa aquesta llei i la Llei del Parlament de Catalunya 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, en aplicació del que preveu la disposició addicional sisena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

3. En matèria d'organització dels municipis de gran població, únicament són aplicables al municipi de Barcelona les previsions següents del títol x de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local:

a) La possibilitat de delegar la convocatòria i la presidència del Ple en un dels regidors, prevista en l'article 122.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

b) La possibilitat de nomenar com a membres de la Junta de Govern Local, o l'òrgan que la substitueixi, persones que no tinguin la condició de regidors, sempre que no superin en nombre un terç dels seus membres, exclòs l'alcalde, com també la previsió relativa al nombre de membres electes necessaris per a la seva constitució vàlida, prevista en l'article 126.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

4. L'atribució de competències a l'Ajuntament de Barcelona que es duu a terme en aquesta llei s'entén sense perjudici de les competències assignades amb caràcter general als municipis per la legislació bàsica sobre règim local, com també per la legislació sectorial reguladora dels diferents sectors de l'acció pública.

Article 2. Garantia de l'autonomia municipal

1. D'acord amb l'autonomia garantida constitucionalment als municipis, amb el que preveu l'Estatut d'autonomia de Catalunya i amb el que estableix la Carta europea d'autonomia local, es reconeix a l'Ajuntament de Barcelona el dret i la capacitat efectiva per ordenar i gestionar els afers públics que afectin els seus ciutadans, en el marc de l'ordenament jurídic, sota la seva pròpia responsabilitat i en benefici dels seus habitants.

2. Per a l'efectivitat d'aquesta autonomia, aquesta llei atribueix a l'Ajuntament de Barcelona —d'acord amb la seva capacitat de gestió— competències en matèria d'infraestructures, domini públic maritimoterrestre, telecomunicacions, patrimoni històric, mobilitat, seguretat ciutadana, justícia de proximitat i hisenda municipal.

Així mateix, i en compliment del que preveu l'article 2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, la legislació sectorial de l'Estat pot atribuir, si escau, competències en l'àmbit dels serveis i les infraestructures que siguin bàsics per al desenvolupament de la ciutat.

Article 3. Clàusula general de competències

L'Ajuntament de Barcelona pot promoure tot tipus d'activitats i prestar tots els serveis públics que contribueixin a satisfer les necessitats dels ciutadans que no estiguin atribuïts expressament a altres administracions públiques. Així mateix, pot dur a terme activitats i serveis complementaris dels que duen a terme l'Administració estatal i l'autonòmica.

Article 4. Règim financer especial

Aplicant el que preveu l'article 161 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, aquesta llei estableix el règim financer especial del municipi de Barcelona. En tot allò que no regula el seu títol IV, s'ha d'aplicar la normativa estatal en matèria d'hisendes locals.

Article 5. Comissió de Col·laboració Interadministrativa

Es crea una comissió, integrada per representants de l'Estat, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que té com a funció dur a terme els estudis per a la millor articulació del règim local de Barcelona, proposar criteris de desenvolupament i aplicació d'aquesta Carta municipal i avaluar els projectes de col·laboració entre les administracions representades, com també la seva aplicació. En compliment d'aquests objectius, pot proposar formes de col·laboració que ha de portar a terme per mitjà de la subscripció dels convenis corresponents.

TÍTOL II

Competències de l'Ajuntament de Barcelona

CAPÍTOL I

Participació en el control i la gestió de les infraestructures i del domini públic de l'Estat

Article 6. Participació en la gestió d'infraestructures i serveis i béns de domini públic maritimoterrestre

1. L'Ajuntament de Barcelona participa en la gestió dels serveis de transport i infraestructures que són competència de l'Estat i afecten directament la ciutat, i, particularment, en el Port de Barcelona, en els serveis ferroviaris estatals que afecten el seu terme municipal i en l'Aeroport del Prat, conformement al que estableix la legislació sectorial corresponent.

2. En el cas del Port de Barcelona, es pot establir reglamentàriament, malgrat el que preveu amb caràcter general l'article 40.2 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la Marina Mercant, una representació de l'Ajuntament de Barcelona de fins al 20 % del total dels membres del Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària, sempre que no es modifiqui el percentatge de representació atribuït a l'Administració General de l'Estat en el Consell d'Administració esmentat.

3. L'Ajuntament de Barcelona participa en la gestió i el control dels béns de domini públic maritimoterrestre del terme municipal, en el marc d'un Pla de gestió integrada del litoral, que s'ha d'acordar per mitjà d'un conveni entre el Ministeri de Medi Ambient, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

Article 7. Gestió d'infraestructures i competències municipals

La participació de l'Ajuntament de Barcelona en la gestió d'infraestructures de titularitat de l'Administració General de l'Estat no impedeix que l'Ajuntament exerceixi les seves competències pròpies en matèria de planejament, gestió i disciplina urbanístiques, seguretat i policia local, protecció civil i prevenció i extinció d'incendis, protecció de la salubritat pública, mobilitat i ordenació del trànsit de vehicles i persones, medi ambient i qualsevol altra

competència que també correspongui a l'Ajuntament.

CAPÍTOL II

Béns immobles

Article 8. Expropiació de terrenys per a edificació d'habitatges

No es porta a terme la reversió dels terrenys expropiats si, en virtut de modificació o revisió del planejament que alteri l'ús que va motivar l'expropiació, el nou ús consisteix en la construcció d'habitatges subjectes a algun règim de protecció pública.

Article 9. Desafectació d'immobles de l'Estat

Quan es produeixi la desafectació d'immobles situats en el municipi de Barcelona, propietat de l'Administració de l'Estat, destinats a prestar qualsevol tipus de servei públic, incloses les xarxes d'instal·lacions i qualsevol altra infraestructura, es pot dur a terme, per mitjà d'un conveni, la seva alienació preferent a l'Ajuntament de Barcelona o, si escau, a les entitats de dret públic que tinguin atribuïdes competències en matèria d'habitatge, sempre que es destinin a usos de dotació pública, a la construcció d'habitatges de protecció oficial de titularitat pública o a l'ús com a habitatge de titularitat pública per a lloguer. En el conveni s'han d'establir les contraprestacions que es deriven de l'alienació, sense perjudici del que preveu l'article 145 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de patrimoni de les administracions públiques.

Article 10. Cessió de béns: reversió

En la cessió de béns immobles entre l'Ajuntament i l'Administració General de l'Estat s'entén inclosa la clàusula de reversió a favor del cedent quan es desafectin de l'ús o del servei que sigui causa de la cessió, encara que no s'hagi estipulat en els actes o els acords en els quals s'ha formalitzat aquesta cessió.

Article 11. Instal·lació subterrània de les xarxes de serveis públics i d'interès general

1. Totes les instal·lacions pròpies de les xarxes dels serveis públics de subministraments i d'interès general que es trobin en el terme municipal han de ser subterrànies i han d'ajustar la seva ubicació i el seu traçat al planejament urbanístic i, si escau, a les ordenances d'utilització del domini públic municipal. Únicament en cas d'urgència o d'impracticabilitat tècnica o econòmica, l'Ajuntament pot autoritzar-ne la instal·lació aèria o a la superfície.

2. Les instal·lacions ja existents quan entri en vigor aquesta llei s'han de soterrar quan així ho disposi el planejament urbanístic o l'ordenança corresponent d'utilització del domini públic municipal, en els terminis que estableixin l'un i l'altra. La imposició del soterrament només dóna lloc a la indemnització per l'import del valor de les instal·lacions existents que no s'hagin de considerar amortitzades en el moment en què s'ha de portar a terme el soterrament.

CAPÍTOL III

Telecomunicacions

Article 12. Autorització municipal per a la construcció de xarxes de telecomunicacions

La construcció, l'ampliació, la reforma o l'alteració de xarxes de telecomunicacions a les quals és aplicable la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, que necessitin la utilització del domini públic municipal requereixen l'obtenció prèvia de l'autorització municipal corresponent, encara que la nova connexió de servei que es faci utilitzi canalitzacions existents. Aquestes autoritzacions s'han d'atorgar de conformitat amb el que estableix el planejament urbanístic. Quan aquest planejament no contingui les determinacions detallades oportunes,

l'Ajuntament pot dictar les resolucions pertinents per optimitzar les canalitzacions i els drets de pas existents per tal d'establir-ne la utilització conjunta per part de diferents operadors, en el marc del que estableix la normativa estatal vigent en matèria de telecomunicacions.

Article 13. Participació de l'Ajuntament de Barcelona en l'ordenació i el desplegament de la xarxa. Instal·lació d'antenes

L'Ajuntament de Barcelona participa en l'ordenació del procés de desplegament de la xarxa de telecomunicacions en el seu terme municipal i determina les àrees més òptimes d'emplaçament, al mateix temps que concreta els punts idonis d'ubicació per mitjà d'un estudi de detall, després d'haver arribat prèviament a un acord amb els operadors. La instal·lació d'antenes de qualsevol tipus es troba subjecta a una llicència urbanística municipal. La concessió d'aquestes llicències s'ha d'ajustar al que preveuen el planejament urbanístic i les ordenances municipals. L'establiment de xarxes civils en zones prèviament definides com de seguretat radioelèctrica requereix l'autorització prèvia del Ministeri de Defensa.

Article 14. Accés dels ciutadans als serveis de telecomunicacions

L'Ajuntament de Barcelona ha de fomentar que els ciutadans puguin disposar de serveis de telecomunicacions de qualitat, que permetin la prestació de serveis avançats i interactius, amb capacitat d'adaptació a l'evolució de les tecnologies i prestats en règim de competència. Amb aquesta finalitat ha de promoure que els cables, els equips i les instal·lacions que siguin necessaris per a la seva prestació puguin arribar als domicilis en les condicions establertes per la normativa vigent.

Article 15. Xarxes pròpies de telecomunicacions

1. L'Ajuntament de Barcelona, com a entitat prestadora de serveis públics basats en infraestructures físiques de caràcter continu, pot instal·lar xarxes pròpies de telecomunicacions diferents de les d'altres operadors.

2. La utilització d'aquestes xarxes pot ser per a ús propi o de tercers, amb subjecció, en aquest darrer cas, als principis de neutralitat, transparència i no-discriminació i al compliment dels requisits exigits per la normativa estatal vigent en matèria de telecomunicacions.

CAPÍTOL IV

Patrimoni històric

Article 16. Béns del patrimoni historicoartístic

En els procediments de declaració de béns d'interès cultural, competència de l'Administració General de l'Estat, relatius als immobles ubicats en el municipi de Barcelona, és preceptiu emetre un informe per part de l'Ajuntament amb caràcter previ a la resolució que posi fi al procediment.

CAPÍTOL V

Mobilitat

Article 17. Àmbit material d'aplicació de les competències de l'Ajuntament de Barcelona en matèria de mobilitat

En els termes d'aquesta llei i de la legislació sobre trànsit, circulació i seguretat viària, l'Ajuntament de Barcelona exerceix les competències que té atribuïdes en matèria de trànsit, circulació i seguretat viària sobre les vies urbanes i sobre les travesseres, quan hagin estat declarades vies urbanes, com també sobre qualsevol espai obert

a la lliure circulació de persones, animals i vehicles, sense perjudici de les competències que per raons de seguretat ciutadana corresponguin a altres administracions en els mateixos àmbits territorials.

Article 18. Potestat normativa. Regulació del trànsit per mitjà d'ordenances

1. L'Ajuntament de Barcelona regula mitjançant les ordenances municipals corresponents els diferents usos de les vies a què fa referència l'article 17, i estableix les modalitats i els procediments per a l'ordenació, la vigilància i el control del trànsit de persones, animals i vehicles, amb la finalitat d'harmonitzar els diferents usos, inclosos el de vianants, el de circulació, el d'estacionament, l'esportiu i el lúdic, i fer-los compatibles d'una manera equilibrada amb la garantia de la seguretat viària, la mobilitat i la fluïdesa del trànsit, la protecció del medi ambient i la protecció de la integritat dels espais públics i privats.

2. Les ordenances que regulen el trànsit poden tipificar infraccions i determinar sancions per fer efectius els seus manaments, d'acord amb els criteris establerts per les lleis.

3. En especial, les ordenances estableixen els límits a partir dels quals es considera prohibida l'emissió de perturbacions electromagnètiques, sorolls, gasos i altres contaminants, sobre les vies i els espais a què fa referència l'article 17 d'aquesta llei. Les ordenances estableixen també els procediments i els mecanismes necessaris per controlar i sancionar, si escau, els titulars i els usuaris dels vehicles de motor i els ciclomotors quan es faci un ús indegut dels senyals acústics, s'emetin fums o gasos contaminants o es produeixin sons molestos amb aquests vehicles.

Quan els fets descrits es considerin greus i reiterats, sense perjudici de la imposició, si escau, de la sanció que correspongui, es pot establir, per mitjà d'una ordenança municipal, la immobilització cautelar del vehicle o el ciclomotor i la intervenció del seu permís o llicència de circulació, tenint en compte que es concedeix al titular del vehicle un termini de cinc dies perquè solucioni les deficiències que motiven les perturbacions esmentades en el paràgraf anterior.

Article 19. Ordenació, vigilància i control del trànsit. Mesures cautelars

1. En l'àmbit de l'ordenació, la vigilància i el control del trànsit, corresponen al municipi de Barcelona, en tot cas, les competències pròpies següents:

a) L'ordenació i el control del trànsit en les vies urbanes de la seva titularitat, com també la seva vigilància per mitjà d'agents propis, la denúncia de les infraccions que es cometin en aquestes vies i la sanció corresponent d'acord amb la legislació vigent.

b) La vigilància i el control del trànsit, el trànsit de pas i la circulació de vehicles en les vies públiques urbanes i en travesseres que tinguin la consideració de vies urbanes, com també la denúncia de les infraccions i la sanció corresponent, sense perjudici de les competències que sobre això corresponen a la policia autonòmica pel que fa a vies interurbanes.

c) La col·laboració amb l'administració competent en la senyalització, la gestió i la regulació del trànsit en vies interurbanes, com també en travesseres, per mitjà de fórmules de cooperació o de delegació.

d) L'adopció de mesures d'estacionament limitat, per tal de garantir la rotació dels aparcaments; cal prestar una atenció especial a les necessitats de les persones amb discapacitat que tenen la seva mobilitat reduïda i que utilitzen vehicles, amb la finalitat d'afavorir la seva integració social.

e) L'aprovació de plans de seguretat viària i de mobilitat per a tot l'àmbit territorial del municipi.

f) L'autorització de proves esportives quan tinguin lloc íntegrament i exclusivament en el nucli urbà, exceptuades les travesseres, tret que tinguin la consideració de vies urbanes. Així mateix, li correspon la vigilància i la protecció de les proves esportives que autoritzi.

L'informe, que és preceptiu, per a l'autorització de proves esportives quan una part del seu recorregut tingui lloc en el terme municipal de Barcelona.

g) L'adopció de les mesures necessàries per a la concessió de la targeta d'aparcament per a persones discapacitades amb problemes greus de mobilitat o per a tercers que tinguin reconeguda aquesta condició i per a l'efectivitat dels drets que en deriven, tenint en compte la Recomanació del Consell de la Unió Europea, de 4 de juny de 1998, sobre creació d'una targeta d'estacionament per a les persones amb discapacitat.

h) Qualsevol altra competència que li atribueixin les lleis o que una altra administració pública li delegui.

2. També correspon a l'Ajuntament de Barcelona adoptar les mesures cautelars següents que tenen per objectiu garantir la seguretat viària i el respecte de la normativa que regula l'ordenació del trànsit a la ciutat:

a) La immobilització dels vehicles en vies urbanes quan no tinguin el títol que habilita l'estacionament en zones limitades en temps o sobrepassin l'autorització concedida, fins que s'aconsegueixi la identificació del seu conductor. La retirada dels vehicles de les vies urbanes i el seu dipòsit posterior quan obstaculitzin o dificultin la circulació, comportin un perill o es trobin aparcats incorrectament a les zones d'estacionament restringit, en les condicions previstes per a la immobilització en aquest mateix article.

Igualment, la retirada de vehicles de les vies interurbanes i el seu dipòsit posterior, en els casos i les condicions que es determinin reglamentàriament.

b) La realització de les proves, reglamentàriament establertes, per determinar el grau d'intoxicació alcohòlica, per estupefaents, psicotròpics o estimulants, dels conductors que circulin per les vies públiques en les quals té atribuïda la vigilància i el control de la seguretat de la circulació viària.

c) L'establiment de limitacions i restriccions temporals o permanents a la circulació de determinats vehicles, com també el tancament a la circulació de vies urbanes quan sigui necessari per preservar la seguretat viària, el medi ambient o la protecció del patrimoni, en els supòsits i en la forma que s'estableixin per ordenança municipal.

3. La competència per imposar sancions prevista en els paràgrafs a i b del primer apartat inclou, si escau, la d'acordar la intervenció cautelar del permís de circulació del vehicle. En els casos en què, d'acord amb la legislació aplicable, les sancions fermes puguin comportar la suspensió del permís de circulació, l'Ajuntament les ha de comunicar a l'Administració competent a l'efecte corresponent.

Article 20. Exercici de la potestat sancionadora

1. D'acord amb la potestat d'autoorganització municipal, l'exercici de la potestat sancionadora per infraccions de normes de circulació correspon a l'òrgan municipal competent. Aquesta competència pot ser desconcentrada o delegada.

2. L'òrgan competent per a l'exercici de la potestat sancionadora per infraccions de normes de circulació ha de dictar una resolució per escrit, tret que els òrgans administratius exerceixin la seva competència verbalment; en aquest cas, el titular de la competència ha d'autoritzar una relació de les que hagi dictat verbalment expressant-ne el contingut, de conformitat amb el que preveu la legislació del procediment administratiu comú.

Article 21. Immobilització dels vehicles

1. A més dels altres supòsits previstos en la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, els agents de l'autoritat poden immobilitzar els vehicles i prohibir-ne la circulació en els casos en què se superin els nivells de gasos, fums i sorolls permesos per les ordenances municipals segons el tipus de vehicle, d'acord amb el que disposa l'article 18.3 d'aquesta llei, mentre no s'hagin solucionat les deficiències que originen les molèsties.

2. Així mateix, es poden immobilitzar els vehicles en els supòsits d'incompliment de les normes sobre estacionament a què fa referència l'article 19 d'aquesta llei.

3. Els agents de l'autoritat poden immobilitzar un vehicle si comproven que no s'ha sol·licitat la renovació del seu permís de circulació, quan variï la seva titularitat, dins del termini assenyalat amb aquesta finalitat per les normes reglamentàriament establertes.

4. Els agents de l'autoritat poden denunciar el titular del vehicle, en cas que sigui resident a Barcelona, si incompleix l'obligació d'acreditar, juntament amb la documentació preceptiva del vehicle, el document que justifiqui el pagament o l'exempció, si escau, de l'impost de vehicles de tracció mecànica a què fa referència l'article 23.2.

Article 22. Retirada dels vehicles

1. A més dels altres supòsits previstos en la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, els agents de l'autoritat han de procedir a la retirada dels vehicles de les vies urbanes i les travesseres a què es refereix l'article 17 i el seu dipòsit posterior quan obstaculitzin o dificultin la circulació, comportin un perill o es trobin aparcats incorrectament a les zones d'estacionament restringit.

2. Els agents de l'autoritat poden ordenar la retirada de vehicles de manera remota si constaten que s'han produït els supòsits que preveu la normativa aplicable, mitjançant fotografies, filmació digital o altres mitjans tecnològics.

3. L'ordenança municipal pot recollir, d'acord amb la normativa vigent en la matèria, els requisits i les garanties que han de tenir els aparells per mitjà dels quals es duu a terme la captació, la transmissió d'imatges i la seva incorporació a l'expedient administratiu.

4. Els agents de l'autoritat poden procedir a la retirada i el dipòsit d'un vehicle en els casos en què es comprovi que circula sense tenir la corresponent assegurança obligatòria de vehicles, sense perjudici de les competències sancionadores que s'estableixen en la legislació específica.

Article 23. Distintius dels vehicles

1. A fi d'acreditar el compliment de l'obligació d'assegurar el vehicle, l'Ajuntament pot crear i regular, per mitjà de l'ordenança corresponent, un distintiu, per als qui estan domiciliats al municipi de Barcelona, per a la seva exhibició en el vehicle, sense perjudici del que disposa l'article 22.4.

2. Per als vehicles el titular dels quals sigui resident a la ciutat de Barcelona, es pot imposar l'obligació d'exhibir un adhesiu en un lloc visible del vehicle, amb la finalitat de justificar el pagament o l'exempció, si escau, de l'impost de vehicles de tracció mecànica. En tot cas, si aquesta obligació no s'imposa, el titular del vehicle, quan sigui requerit per a això pels agents de l'autoritat, ha d'acreditar el compliment de les seves obligacions fiscals en la matèria exhibint el justificant preceptiu.

3. Els distintius esmentats, en cas que siguin implantats, han de ser regulats per l'Ajuntament pel que fa a les característiques, l'ús i la seva possible substitució per altres mitjans, fins i tot digitals, que permetin als agents de l'autoritat controlar, immediatament, el compliment d'aquelles obligacions.

Article 24. Personal auxiliar de la Guàrdia Urbana

1. L'Ajuntament pot nomenar personal auxiliar per controlar la utilització adequada de les aturades i els estacionaments a la via pública i denunciar les conductes contràries a les normes que regulen la seva utilització.

2. Les denúncies fetes per personal auxiliar, sense perjudici de les formalitats i els requisits de procediment exigits per la norma, han de ser utilitzades com a element probatori per acreditar els fets objecte de les denúncies. En

l'expedient administratiu que es pugui instruir, s'ha d'incorporar una imatge del vehicle, ja sigui en fotografia, filmació digital o altres mitjans tecnològics, que permeti acreditar els fets de la denúncia formulada.

Article 25. Ordenació del trànsit

1. Per a l'exercici de les funcions d'ordenar, senyalitzar i dirigir el trànsit en el nucli urbà, segons estableixen les normes de circulació, per acord del Consell Municipal es pot crear un cos de funcionaris, de conformitat amb l'autorització continguda en l'apartat 3 de l'article 53 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, afegit per la disposició addicional quinzena de la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre.

2. Aquests funcionaris no s'integren a les forces i cossos de seguretat i, en l'exercici de les seves funcions, tenen la consideració d'agents de l'autoritat subordinats als membres de la Guàrdia Urbana de l'Ajuntament de Barcelona.

Article 26. Notificació de les sancions

1. Les notificacions que calgui fer en la tramitació dels procediments sancionadors en matèria de trànsit es poden encarregar a personal auxiliar. En els casos, degudament acreditats en l'expedient administratiu, en què aquest personal auxiliar hagi intentat la notificació i no hagi estat possible el lliurament, i en els casos en què es desconegui el domicili de l'interessat o es trobi absent del seu domicili, es considera acomplert el tràmit per mitjà de la publicació en el butlletí oficial de la província i en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

2. En tot cas, l'Ajuntament ha de fomentar que els ciutadans puguin rebre, a més de la notificació efectuada de conformitat amb el que preveu la legislació reguladora del procediment administratiu comú, comunicacions dels procediments sancionadors que els afectin a partir de mitjans tecnològics, informàtics i de telecomunicacions o a partir de la seva exposició pública a la seu municipal més propera al domicili de l'interessat.

Article 27. Procediments de recaptació i embargament

1. D'acord amb la potestat d'autoorganització municipal, la competència per a la iniciació, la tramitació i la resolució de procediments de recaptació executiva de les sancions de circulació correspon als òrgans municipals competents.

2. La tramitació dels procediments de recaptació executiva es porta a terme de conformitat amb les normes generals aplicables. S'exceptua d'aquestes regles l'ordre que s'ha d'observar en l'embargament de béns del deutor, un supòsit en què, immediatament després dels diners en efectiu o en comptes oberts a les entitats de dipòsit, es pot procedir a l'embargament del vehicle amb el qual s'ha comès la infracció objecte de la sanció, sense perjudici de seguir després l'ordre establert en les normes de recaptació corresponents.

Article 28. Despeses per immobilització del vehicle

Les despeses que s'originin com a conseqüència de la immobilització del vehicle són a càrrec del titular, que ha d'abonar-les o garantir-ne el pagament com a requisit previ per aixecar aquesta mesura.

Article 29. Col·laboració interadministrativa

Les autoritats municipals competents per imposar les sancions de circulació poden sol·licitar a les autoritats d'altres administracions del mateix o de diferent nivell, d'acord amb el principi de col·laboració interadministrativa i els convenis oportuns, l'execució de les ordres d'embargament que han tramitat respecte a infractors que hagin estat sancionats per l'Ajuntament de Barcelona, sense perjudici del que estableix l'article 8 del Text refós de la Llei d'hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

CAPÍTOL VI

Seguretat ciutadana

Article 30. Competències de l'Ajuntament de Barcelona

1. Correspon a l'Ajuntament de Barcelona col·laborar amb les administracions competents en la prevenció, el manteniment i el restabliment de la seguretat ciutadana, i intentar garantir-la pel que fa als actes que ocasionin molèstia social o danys sobre béns i persones a la via pública, sense perjudici de les competències que li atribueix en aquesta matèria la Llei del Parlament de Catalunya 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona i altra legislació vigent.

2. Les ordenances municipals poden considerar com a infracció administrativa tant la prestació de serveis com el subministrament de béns en l'espai públic sense llicència municipal, com també la demanda o l'adquisició d'aquests serveis o béns. Com a garantia del compliment de les ordenances, els agents de l'autoritat poden decomissar els estris, el gènere i els diners, si escau, objecte de la infracció administrativa.

3. En la imposició de sancions per l'incompliment de deures, prohibicions o limitacions continguts en les ordenances per resolució motivada de l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador, es pot substituir la sanció econòmica per treballs en benefici de la comunitat, l'assistència obligatòria a cursos de formació o a sessions individualitzades o qualsevol altra mesura alternativa que tingui la finalitat de sensibilitzar l'infractor sobre quines són les normes de conducta en l'espai urbà o reparar el dany moral de les víctimes.

Article 31. Participació de l'Estat en la Junta Local de Seguretat de Barcelona

1. La Junta Local de Seguretat de Barcelona exerceix les funcions que li atribueix la seva normativa reguladora.

2. En les sessions de la Junta Local de Seguretat de Barcelona hi poden participar com a vocals, d'acord amb l'Administració de l'Estat, els caps de les forces i cossos de seguretat de l'Estat que tinguin responsabilitats funcionals en el municipi, com també, si escau, un jutge o magistrat designat per la sala de govern del Tribunal Superior de Justícia i un fiscal designat pel fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia.

Article 32. Participació de membres del poder judicial i del ministeri fiscal en els òrgans consultius i de participació ciutadana en matèria de seguretat ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona.

En cas que l'Ajuntament de Barcelona constitueixi un òrgan consultiu i de participació en matèria de seguretat ciutadana, la sala de govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i el fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya poden designar representants en l'òrgan esmentat.

Article 33. Competències de l'alcalde de Barcelona en matèria de seguretat

L'alcalde de Barcelona, en matèria d'execució d'acords de la Junta Local de Seguretat, disposa de les competències que pel que fa al cas li atorga la legislació estatal i autonòmica. L'alcalde ha d'informar anualment el Ple sobre el seguiment dels acords de la Junta Local de Seguretat.

Article 34. La Guàrdia Urbana de Barcelona

La Guàrdia Urbana de Barcelona, sota la dependència jeràrquica de l'alcalde de Barcelona, actua com a policia administrativa, policia de seguretat i assistencial i policia judicial, en els termes de la normativa estatal i autonòmica aplicable.

Article 35. La Guàrdia Urbana de Barcelona com a policia administrativa i policia de seguretat

La Guàrdia Urbana de Barcelona com a policia administrativa i de seguretat exerceix totes aquelles competències que li atribueixen la normativa estatal i autonòmica aplicable.

TÍTOL III

Justícia de proximitat

Article 36. L'administració de justícia a la ciutat de Barcelona

El poder judicial i el servei públic de l'administració de justícia a la ciutat de Barcelona són exercits pels òrgans jurisdiccionals determinats actualment en la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Article 37. Naturalesa de la justícia de proximitat

1. La justícia de proximitat es pot implantar en el terme municipal de la ciutat de Barcelona de conformitat amb el que disposi la Llei orgànica del poder judicial.

2. La naturalesa, la constitució, les competències, la demarcació, el funcionament i el finançament de la justícia de proximitat es regulen d'acord amb el que determinin, si escau, la Llei orgànica del poder judicial i les respectives lleis sectorials.

3. La llengua catalana s'ha de fer servir a la justícia de proximitat d'acord amb el que disposi la legislació vigent a Catalunya, en especial la Llei orgànica del poder judicial.

TÍTOL IV

Règim financer especial

CAPÍTOL I

Principis generals del règim financer especial

Article 38. Principis de la hisenda municipal de Barcelona

La hisenda municipal de Barcelona s'ajusta als principis següents:

a) Suficiència financera per a l'acompliment de les funcions que la llei atribueix al municipi de Barcelona, d'acord amb el que preveu l'article 142 de la Constitució.

b) Autonomia per establir i exigir tributs i preus públics de conformitat amb la Constitució i les lleis.

c) Equitat, capacitat econòmica, justícia, generalitat, igualtat, progressivitat i no-confiscatorietat.

d) Solidaritat en el marc de la cooperació internacional.

Article 39. Recursos de la hisenda municipal de Barcelona

La hisenda municipal de Barcelona està constituïda pels conceptes següents:

- a) Els ingressos procedents del seu patrimoni i altres de dret privat.
- b) Els tributs propis, inclosos els de caràcter no fiscal que es puguin crear per llei.
- c) Les participacions en els ingressos de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya i, si escau, la cessió de tributs d'aquestes administracions.
- d) Les subvencions i les transferències.
- e) Els preus públics.
- f) Els recàrrecs previstos legalment sobre els tributs de les comunitats autònomes o d'altres entitats locals.
- g) Els procedents d'operacions financeres i de crèdit.
- h) El producte de les multes i les sancions.
- i) La resta de prestacions de dret públic.

CAPÍTOL II

Els recursos tributaris

Secció I. Normes comunes

Article 40. Normativa aplicable

L'aplicació de les disposicions en matèria tributària del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, té lloc en el municipi de Barcelona amb les especialitats que es recullen en aquest capítol.

Article 41. Bonificacions en tributs locals

1. L'Ajuntament de Barcelona, mitjançant ordenança fiscal, pot establir una bonificació de fins a un màxim del 5 % en la quota líquida dels tributs locals amb la finalitat de fomentar la col·laboració en la recaptació d'aquests tributs.
2. Igualment, l'Ajuntament de Barcelona, mitjançant ordenança fiscal, pot establir una bonificació de fins a un màxim del 5% en la quota líquida dels tributs locals amb la finalitat de fomentar activitats de contingut social, cultural, historicoartístic o de foment de l'ocupació que siguin prioritats en el Pla general d'acció municipal, si aquest pla ho estableix així expressament. Aquesta bonificació és acordada pel Consell Municipal, a sol·licitud del subjecte passiu, per vot favorable de la majoria simple dels seus membres.

Article 42. L'autoliquidació en tributs locals

1. El procediment d'autoliquidació es pot aplicar a tots els tributs i els preus públics municipals, tant en el moment d'alta com en els pagaments anuals periòdics, en els termes que s'estableixen en les ordenances fiscals.

2. Les ordenances regulen també els casos i el procediment en què aquestes autoliquidacions es poden realitzar a través d'una única autoliquidació anual integrada.

Article 43. Especialitats en la recaptació dels tributs municipals

1. La recaptació en període voluntari dels tributs municipals es pot efectuar en un sol rebut quan així ho estableixin les ordenances fiscals. Si escau, l'ordenança fiscal pot establir que la quota resultant del rebut únic s'ingressi per dotzenes parts cada un dels mesos de l'any natural.

2. L'Ajuntament de Barcelona pot refundre les taxes, les contribucions especials i els preus públics que corresponguin al mateix subjecte passiu i que tinguin bases imposables anàlogues. En cap cas la refosa no pot implicar un gravamen global d'import superior al del conjunt de les exaccions refoses o unificades.

3. Les ordenances reguladores de cada una de les taxes, de les contribucions especials i dels preus públics a què es refereix l'apartat anterior es poden refundre en una de sola que compregui els diversos tributs refosos.

Article 44. Col·laboració amb l'Administració tributària

Els funcionaris públics, inclosos els professionals oficials, estan obligats a col·laborar amb l'Administració tributària municipal subministrant tota mena d'informació amb transcendència tributària de la qual disposin, en els termes que estableixin les ordenances fiscals municipals dins del que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 45. Òrgan competent per a l'aplicació dels tributs i els altres ingressos de dret públic municipals

1. La gestió, la inspecció i la recaptació dels tributs, dels preus públics municipals, de les multes i d'altres ingressos de dret públic es porten a terme per qualsevol de les formes de gestió directa per ens de dret públic establertes a les lletres *a* i *b* de l'apartat 3 de l'article 45 de la Llei del Parlament de Catalunya 22/1998, de 30 de desembre, de Carta municipal de Barcelona. Per a la seva aplicació s'estableixen serveis de col·laboració amb entitats de crèdit i d'estalvi.

2. La providència de constreyniment i, també, els successius actes posteriors fins a la finalització del procediment de recaptació són dictats per l'òrgan que dugui a terme les funcions expressades en l'apartat anterior.

Article 46. Recursos contra els actes d'aplicació dels tributs i els ingressos de dret públic municipals

1. Contra els actes de l'Administració municipal d'aplicació dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguin de competència municipal es pot interposar, en el termini d'un mes, recurs d'alçada davant de l'alcalde, en aplicació del règim jurídic del recurs regulat en l'article 14 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

2. La resolució d'aquest recurs d'alçada posa fi a la via administrativa i contra aquesta resolució només pertoca la interposició del recurs contenciós administratiu.

3. El recurs d'alçada a què es refereix aquest article s'entén sense perjudici dels supòsits en els quals la llei preveu la reclamació economicoadministrativa contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals.

Article 47. Consell Tributari

1. El Consell Tributari és l'òrgan especialitzat al qual s'encarreguen, en els termes previstos en el seu Reglament CARTA-CONGRES DIPUTATS-CATALA.doc

orgànic, les funcions següents:

a) Dictaminar les propostes de resolució de recursos interposats contra els actes d'aplicació dels tributs i els preus públics i la resta d'ingressos de dret públic.

b) Informar, abans que s'aprovin de manera provisional, les ordenances reguladores dels ingressos de dret públic.

c) Atendre les queixes i els suggeriments que presentin els contribuents sobre el conjunt de l'activitat tributària municipal.

d) Elaborar estudis i propostes en matèria tributària, quan ho sol·licitin els òrgans municipals competents.

2. El funcionament del Consell Tributari es basa en criteris d'independència tècnica, objectivitat, celeritat i gratuïtat. La seva composició, les competències, l'organització i el funcionament es regula, en tot allò que no determini aquesta llei, pel Reglament orgànic.

3. El Reglament orgànic, d'acord amb la legislació tributària de caràcter general, pot regular la possibilitat de substituir la proposta de resolució del recurs d'alçada per procediments de conciliació o mediació, quan es tracti d'impugnacions de bases imposables dels tributs locals.

4. El Consell Tributari està constituït per un mínim de tres membres i un màxim de nou, designats per Decret d'alcaldia entre persones de competència tècnica reconeguda en la matèria que li és pròpia, després d'haver escoltat els portaveus dels diferents grups municipals. Així mateix, cal informar el Consell Municipal.

5. El mandat dels membres del Consell Tributari és de quatre anys, renovable per quatre anys més. La renovació es fa per meitats cada dos anys, després de la constitució del Consistori i a la meitat del període interelectoral. Durant el seu mandat, els membres del Consell són inamovibles.

6. El Consell Municipal és qui aprova el Reglament orgànic del Consell Tributari, el qual es pot dotar amb normes internes de funcionament, en el marc d'aquesta llei i del Reglament orgànic municipal.

Article 48. Beneficis fiscals per raó de mecenatge

Els beneficis fiscals establerts per a les donacions, els donatius i les aportacions per raó de mecenatge són aplicables als que es facin a favor de l'Ajuntament de Barcelona i a les entitats sense ànim de lucre en què participi l'Ajuntament, quan es compleixin els requisits que preveu la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense ànim de lucre i dels incentius fiscals al mecenatge.

Secció II. Impostos

Article 49. Impost sobre béns immobles

1. Correspon al municipi de Barcelona, en el seu àmbit territorial, la gestió tributària de l'impost sobre béns immobles.

En el marc de la normativa aplicable, correspon al municipi de Barcelona, en relació amb la gestió cadastral, l'exercici de les funcions següents:

a) Notificar els valors cadastrals.

b) Informar els recursos que s'interposin, davant de l'Administració competent, contra l'aprovació de les ponències de valors cadastrals.

2. Les altres funcions cadastrals, excepte les previstes en el segon paràgraf de l'article 4 del Text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, poden ser exercides per l'Ajuntament de Barcelona a través de les fórmules de col·laboració oportunes, incloses les consorcials, que s'acordin amb l'Administració competent.

Article 50. Impost sobre construccions, instal·lacions i obres

El pagament de la quota que resulti de la liquidació provisional de l'impost és condició necessària per a l'obtenció de la llicència d'obres.

Article 51. Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana

1. En els fets imposables d'aquest tribut el període de generació del qual sigui inferior a l'any, llevat de les transmissions gratuïtes per causa de mort, la base imposable es troba aplicant al valor del terreny en el moment de la meritació, derivat del que disposen els apartats 2 i 3 de l'article 107 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, el percentatge d'increment que estableixi l'Ordenança fiscal, sense superar el límit del 5% anual.

2. El percentatge anual d'increment que aprovi l'Ordenança fiscal s'aplica d'acord amb els mesos complets durant els quals s'hagi generat l'increment gravat.

Secció III. Taxes

Article 52. Taxes

El municipi de Barcelona pot exigir taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local, com també per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local que afectin o beneficiïn d'una manera particular els subjectes passius, o que s'hi refereixin, en els casos que s'estableixen en les disposicions de règim comú.

Secció IV. Contribucions especials

Article 53. Contribucions especials

1. Constitueix el fet imposable de les contribucions especials l'obtenció per part del subjecte passiu d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns, com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o l'ampliació dels serveis públics de caràcter local pel municipi de Barcelona.

2. Quan la realització de les obres o l'establiment o l'ampliació dels serveis comportin la millora, la renovació o la rehabilitació d'una zona, s'ha d'aprovar un expedient previ de la seva delimitació, en el qual s'han d'incloure tots els estudis, de caràcter urbanístic i econòmic, que acreditin la necessitat d'imposar les contribucions especials en l'àmbit territorial de què es tracta.

3. En el supòsit de l'apartat anterior, el subjecte passiu té l'opció de satisfer la quota que li correspongui en un únic o diversos pagaments durant el període d'execució de l'obra o la implantació del servei, o fraccionar-la en el termini màxim que estableix l'expedient d'imposició. En aquest darrer cas, l'Ajuntament exigeix el pagament dels interessos corresponents.

CAPÍTOL III

Participacions, subvencions i transferències

Article 54. Participació del municipi de Barcelona en els tributs de l'Estat

1. El municipi de Barcelona participa en els ingressos de l'Estat d'acord amb el que preveu el capítol tercer del títol segon del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, com també en el que disposa l'article 161 de la llei esmentada, considerant les reformes que aquesta normativa pugui tenir en el futur, per mitjà d'un sistema de cessió i/o participació en els impostos estatals.

2. El finançament d'institucions amb projecció i rellevància àmplies del municipi de Barcelona té lloc en els termes que es preveuen en els convenis a què es refereix l'article 5 d'aquesta llei.

3. El finançament de l'àrea metropolitana de Barcelona es duu a terme d'acord amb el que estableix la disposició addicional segona.

Article 55. Subvencions i transferències

L'Ajuntament pot sol·licitar i, si escau, rebre subvencions i transferències de programes de l'Administració de l'Estat, de la Generalitat o d'altres administracions, incloses les europees, les internacionals o les públiques, i els ens privats, respectant en qualsevol cas les regulacions vigents.

CAPÍTOL IV

Planificació econòmica, pressupost i despesa pública

Secció I. Planificació econòmica

Article 56. Sistema de planificació de l'Ajuntament de Barcelona

1. El sistema de planificació de l'Ajuntament de Barcelona inclòs en aquest article es pot desenvolupar a través del Reglament orgànic municipal corresponent i comprèn els instruments següents:

a) El Programa d'actuació municipal

b) El Pla d'inversions

c) El Pla financer

d) Els Pressupostos generals del municipi

e) El Pla de tresoreria

2. El Programa d'actuació municipal, proposat per l'equip de govern i aprovat pel Ple, amb una vigència igual a la del mandat, comprèn els objectius i les polítiques que es preveu dur a terme en els quatre anys del mandat electoral en les diferents activitats i serveis que faci l'Ajuntament de Barcelona i les entitats i les societats mercantils que en depenen. Durant la seva vigència, el programa pot ser objecte de modificació o revisió.

El Programa d'actuació municipal té naturalesa de directriu i, com a tal, ha de ser seguit per tots els òrgans de govern municipals amb relació a les finalitats i els objectius que estableixi.

3. El Pla d'inversions, proposat per l'equip de govern i aprovat pel Ple, incorpora els projectes d'inversió que es preveuen realitzar en els quatre anys del mandat. Aquest pla és objecte de revisió anual, i cada projecte d'inversió

que s'hi inclogui ha de ser aprovat per l'òrgan competent municipal, d'acord amb la quantia i la durada, i s'ha d'incorporar en els pressupostos anuals de la Corporació.

4. El Pla financer, aprovat per l'òrgan competent de l'Ajuntament, estableix els objectius i les polítiques economicofinanceres que es portin a terme en els quatre anys del mandat municipal, integra les diverses accions previstes en el Programa d'actuació municipal i en el Pla d'inversions i en fa una previsió del finançament. Aquest pla s'ha de comunicar al Ple i ha de ser objecte de revisió anual.

5. Els Pressupostos generals del municipi constitueixen l'expressió xifrada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer l'entitat i els seus organismes locals i dels drets que prevegin liquidar durant l'exercici corresponent, com també de les previsions d'ingressos i despeses de les entitats públiques empresarials i de les societats mercantils que depenen del municipi.

6. Amb la finalitat de donar compliment al principi de solidaritat que es recull en l'article 38.d d'aquesta llei, en els Pressupostos generals del municipi de cada any es concreta, a través d'un procés de cooperació ciutadana, l'assignació de crèdits, d'acord en cada moment amb les recomanacions dels organismes internacionals.

7. El Pla de tresoreria aprovat per l'òrgan competent municipal preveu els cobraments i els pagaments de l'Ajuntament de Barcelona en l'exercici pressupostari corresponent i, com a conseqüència d'això, els excedents i el dèficit transitoris de Tresoreria, amb el propòsit d'administrar els fons de manera que permetin satisfer puntualment les obligacions de pagament, i cal que reculli la prioritat de les despeses de personal i de les obligacions concretes en exercicis anteriors. El pla es revisa cada mes d'acord amb l'evolució pressupostària.

Article 57. Administració dels sistemes de planificació

L'administració dels sistemes de planificació és competència de l'òrgan especialitzat que determini el Reglament orgànic municipal.

Article 58. Principis que informen la gestió economicofinancera

1. Els principis que informen la gestió economicofinancera són els següents:

a) La fiscalització s'ha de separar de la gestió del sistema comptable.

b) El sistema comptable es basa en els principis comptables generalment acceptats i la seva organització s'ajusta a les normes que aprovi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

c) El pressupost és l'àmbit en el qual es realitza la fiscalització i el control de legalitat pressupostària.

d) Hi ha d'haver un seguiment dels costos dels serveis.

e) L'establiment de l'auditoria externa dels comptes individuals i consolidats de l'Ajuntament i dels seus organismes autònoms locals, les entitats públiques empresarials i les societats mercantils, d'acord amb els principis comptables generalment acceptats. L'auditoria està a la disposició del Consell Municipal abans de l'aprovació dels comptes generals.

f) L'assignació de recursos, de conformitat amb els principis d'eficàcia i eficiència, es fa d'acord amb la definició i el compliment d'objectius.

Secció II. Comptabilitat

Article 59. Sistema d'informació comptable: estructura

1. El sistema d'informació comptable de l'Ajuntament de Barcelona està integrat pels subsistemes següents:

a) Comptabilitat pressupostària

b) Comptabilitat patrimonial

c) Comptabilitat analítica

d) Consolidació de comptes

2. L'Ajuntament de Barcelona i els seus organismes autònoms locals queden sotmesos al règim de comptabilitat pública. Les societats mercantils en el capital de les quals l'Ajuntament de Barcelona tingui participació total o majoritària estan sotmeses al règim de comptabilitat pública en els termes de l'apartat 2 de l'article 200 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Article 60. Comptabilitat patrimonial

La comptabilitat patrimonial es realitza d'acord amb els principis comptables generalment acceptats i permet determinar el resultat economicopatrimonial.

Article 61. Comptabilitat analítica

La comptabilitat analítica posa de manifest i permet el control dels costos i els rendiments de les activitats i els serveis municipals.

Article 62. Consolidació comptable

La consolidació comptable integra els comptes de l'Ajuntament de Barcelona, dels seus organismes autònoms locals, de les entitats públiques empresarials i de les societats mercantils que en depenen.

Article 63. Sistema d'informació comptable: procediments

1. El sistema d'informació comptable es desenvolupa en suports informatitzats que incorporen els principals avanços tecnològics en matèria de transmissió, tractament de dades i gestió d'expedients.

2. L'organització i els procediments administratius i de control s'adapten a les característiques tecnològiques del sistema.

Article 64. Sistema comptable, comptes anuals i compte general

L'administració del sistema comptable i la formulació dels comptes anuals i del compte general són competència de l'òrgan especialitzat, sota la responsabilitat de l'òrgan de gestió que estableixi el Reglament orgànic municipal, sense perjudici de les funcions de fiscalització del compte general per part de la intervenció que els ret davant de la Comissió de Comptes.

Secció III. Operacions de crèdit i Tresoreria

Article 65. Tresoreria. Gestió de la recaptació

1. Constitueixen la Tresoreria de l'Ajuntament tots els recursos financers, siguin diners, valors o crèdits, tant per a operacions pressupostàries com no pressupostàries.

2. Les disponibilitats de la Tresoreria i les seves variacions queden subjectes a intervenció i al règim de comptabilitat pública.

Article 66. Finançament. Crèdit públic i privat

Per al finançament de les inversions, com també per a la substitució total o parcial d'operacions preexistents, l'Ajuntament de Barcelona, els seus organismes autònoms, els ens que en depenguin i les societats mercantils que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials poden acudir al crèdit públic i privat a llarg termini, en qualsevol de les seves formes.

Article 67. Deute públic

El deute públic de l'Ajuntament de Barcelona i els títols valor de caràcter equivalent que emeti tenen els mateixos beneficis i condicions que el deute públic emès per l'Estat, en els termes que estableix l'article 49 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Article 68. Informe de la Intervenció

La concertació o la modificació de qualsevol operació s'han d'acordar després d'haver rebut prèviament l'informe de la Intervenció en el qual s'analitzi, especialment, la capacitat de l'entitat local per fer front, en el temps, a les obligacions que es derivin de les operacions esmentades.

Article 69. Concertació d'operacions de crèdit a llarg termini

L'alcalde pot concertar les operacions de crèdit a llarg termini previstes en el pressupost l'import acumulat de les quals, dins de cada exercici econòmic, no superi el 10% dels recursos de caràcter ordinari previstos en aquest pressupost. Quan se superi aquest límit, l'aprovació correspon al Ple del Consell Municipal.

Per a la concertació per part de l'Ajuntament de Barcelona, els seus organismes autònoms, les entitats públiques i les societats mercantils que en depenen que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos de mercat, de noves operacions de crèdit a llarg termini, en qualsevol de les seves modalitats, no es requereix cap autorització externa, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que, dels estats financers que reflecteixin la liquidació dels pressupostos, els resultats corrents i els resultats de l'activitat ordinària de l'últim exercici, es dedueixi un estalvi net positiu. A aquest efecte s'entén per estalvi net el que es defineix en el paràgraf 2 de l'article 53.1 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

b) Quan el volum total del capital viu de les operacions de crèdit vigents a curt i a llarg termini, inclosos el risc dels avals i l'import de l'operació projectada, sigui igual o inferior al 110% dels ingressos corrents liquidats o meritats en l'exercici immediatament anterior, segons les xifres deduïdes dels estats comptables consolidats de l'Ajuntament de Barcelona i dels ens citats més amunt. A aquest efecte, se segueixen els criteris de còmput que preveu l'article 53.2 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

c) Quan es compleixi el principi d'estabilitat pressupostària que estableix la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària.

En cas que no es compleixi alguna de les condicions esmentades, l'Ajuntament de Barcelona ha de sol·licitar autorització als òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda o de la Generalitat de Catalunya, segons es correspongui, d'acord amb el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Els òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda i de la Generalitat de Catalunya han de tenir coneixement de les operacions de crèdit que no requereixin autorització, en la forma en què reglamentàriament s'estableixi. En qualsevol cas, es facilita la informació necessària per a la verificació del compliment de les condicions que s'han esmentat més amunt.

L'apartat 5 de l'article 53 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, és aplicable al municipi de Barcelona.

Article 70. Reglament orgànic i funcions financeres

El Reglament orgànic municipal determina l'òrgan o els òrgans especialitzats als quals correspongui l'exercici de les funcions següents:

a) La direcció financera de la Corporació

b) El pagament de les obligacions (quan siguin fermes)

c) La concertació d'operacions de Tresoreria, d'acord amb les bases d'execució del Pressupost i el Pla financer aprovat, amb els límits que estableix l'article 51 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març

d) L'administració dels excedents de Tresoreria

e) La gestió del deute municipal i, en general, de les operacions financeres

Secció IV. Fiscalització i auditoria

Article 71. Sistema de fiscalització i auditoria

El sistema de fiscalització i auditoria de la gestió econòmica i financera de l'Ajuntament de Barcelona es desenvolupa en un triple vessant:

a) Funció de control de la legalitat

b) Funció de control financer

c) Funció de control d'eficàcia

Article 72. Control de legalitat

1. La funció de control de la legalitat té com a objectiu fiscalitzar els actes que donin lloc a:

a) Modificació de crèdits inicials

b) Reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic

c) Cobraments i pagaments

2. La finalitat de la fiscalització és la comprovació que la gestió i la comptabilització pressupostària s'ajusten a les disposicions legals aplicables en cada cas.

3. L'exercici de la funció de fiscalització s'ha d'ajustar al que disposa el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, i, entre altres funcions, comprèn:

a) La intervenció crítica prèvia de tot acte que impliqui la modificació de crèdits inicials.

b) La comprovació de la legalitat pressupostària, per mitjà de tècniques de mostratge, dels actes que donin lloc al reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic.

c) La nota d'intervenció en comptabilitat, que consisteix en la comprovació que els sistemes d'informació estan elaborats de tal manera que garanteixin que:

Tota operació sigui registrada en la comptabilitat pressupostària d'acord amb les regles predeterminades, sota la responsabilitat de l'òrgan competent de la comptabilitat.

Els controls incorporats siguin efectius i no permetin el registre de despeses amb crèdit insuficient, ni el pagament indegut d'obligacions.

El procés d'agregació comptable permeti accedir a cada operació individual original.

Article 73. Funcions de la Intervenció General de l'Ajuntament

1. La Intervenció General de l'Ajuntament és l'òrgan encarregat de la fiscalització i comprèn les funcions recollides en l'apartat 2 de l'article 214 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

2. La disconformitat de l'òrgan interventor en el fons o en la forma dels actes de fiscalització prèvia dóna lloc a la formulació d'objeccions per escrit abans de l'adopció de l'acord o la resolució. D'aquestes objeccions cal retre compte a la Comissió Especial de Comptes.

3. Les actuacions de fiscalització realitzades amb posterioritat i les comprovacions relatives a la nota d'intervenció dels sistemes d'informació donen lloc a un informe escrit sobre les conclusions obtingudes i les recomanacions proposades que s'han de traslladar a la Comissió de Comptes del Ple.

Article 74. Funció de control financer

La funció de control financer té com a objectiu comprovar el funcionament economicofinancer dels serveis i es duu a terme mitjançant una auditoria externa als comptes anuals individuals i consolidats de l'Ajuntament, els seus organismes autònoms locals, les entitats públiques empresarials i les societats mercantils que en depenen, sense perjudici de les funcions que corresponguin a l'interventor.

Article 75. Control d'eficàcia

1. La funció de control d'eficàcia té com a finalitat la comprovació periòdica dels objectius, com també l'anàlisi del cost de funcionament i el rendiment de les activitats, els serveis i les inversions municipals.

2. L'execució d'aquest control és competència dels òrgans especialitzats, encarregats del control de la gestió, que determini el Reglament orgànic municipal.

Article 76. Tresoreria municipal

1. Són competències de la Tresoreria municipal:

a) La formalització mensual de les actes d'arqueig de fons dipositats en caixes d'efectiu i en comptes bancaris i la seva conciliació amb els saldos comptables de Tresoreria.

b) La custòdia de valors i efectes dipositats a la Tresoreria, l'arqueig anual i la conciliació amb els respectius saldos de la comptabilitat economicofinancera.

c) L'autorització, juntament amb l'ordenador de pagaments i l'interventor, de les ordres de pagament que es girin contra els comptes oberts en les entitats de dipòsit.

2. Els moviments interns de fons que impliquin traspassos entre comptes corrents o comptes financers de col·locació d'excedents de Tresoreria, i que s'efectuïn per mitjà de transferència o ordre bancària interna, requereixen una sola signatura entre les indicades en el punt c anterior.

3. Els dipòsits i les fiances que garanteixin el compliment d'obligacions de naturalesa tributària, urbanística, expropiatòria o de serveis i contractes de titularitat municipal es constitueixen davant de la Tresoreria del mateix Ajuntament de Barcelona. Els dipòsits en metàl·lic o valors no retirats pels seus titulars un cop passats vint anys del compliment efectiu de l'obligació garantida són declarats en abandó, després d'haver-ho avisat prèviament a l'interessat, i s'apliquen al pressupost d'ingressos de l'Ajuntament.

Article 77. Fiscalització del Tribunal de Comptes i de la Sindicatura de Comptes

El Tribunal de Comptes i la Sindicatura de Comptes de la Generalitat de Catalunya exerceixen les seves competències en matèria de fiscalització externa dels comptes i de la gestió econòmica, d'acord amb la normativa aplicable en general.

Disposició addicional primera. Targetes d'estacionament per a persones amb discapacitat

Les targetes d'estacionament per a persones amb discapacitat emeses per les autoritats municipals d'acord amb el model que estableix la Recomanació 98/376/CE del Consell, de 4 de juny de 1998, sobre la creació d'una targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat, tenen validesa a tot el territori estatal, amb independència del municipi de procedència del titular.

Disposició addicional segona. Finançament de l'àrea metropolitana de Barcelona

Quan per llei de la comunitat autònoma es creï l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'Administració General de l'Estat contribuirà al seu finançament en la forma que estableix el paràgraf b de l'apartat 1 de l'article 153 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Disposició addicional tercera. Regulacions específiques

La gestió i l'alienació dels béns immobles, les instal·lacions, les telecomunicacions i els serveis tècnics del Ministeri de Defensa i els seus organismes públics, ubicats a la ciutat de Barcelona, es regeixen per la seva legislació específica.

Disposició addicional quarta. Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana

En el termini d'un any s'ha d'estudiar la modificació de la base imposable de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana.

Disposició addicional cinquena. Recurs d'alçada contra actes dels districtes

Es poden recórrer en alçada davant l'alcalde o l'alcaldeessa les resolucions i els actes de tràmit emanats dels òrgans de districte que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar el procediment o produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets i interessos legítims.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa

Queden derogades totes les disposicions del mateix o inferior rang que s'oposin al que disposa aquesta llei o ho contradiguin i, en particular, les següents:

- a) El Decret 1166/1960, de 23 de maig, pel qual es regula el règim especial per a Barcelona.
- b) El Decret llei 5/1974, de 24 d'agost, pel qual es crea l'entitat municipal metropolitana.
- c) El Decret 3276/1974, de 28 de novembre, d'organització i funcionament de l'entitat municipal metropolitana.
- d) La disposició transitòria quarta de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del Govern local.

Disposició final primera. Pla de gestió integrada del litoral

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, s'ha de subscriure el conveni al qual es refereix l'article 6.3.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, de règim del sòl i valoracions

S'afegeix un nou paràgraf c a l'apartat 2 de l'article 40 de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, de règim del sòl i valoracions, que queda redactat en els termes següents:

«c) Que el nou ús consisteixi en la construcció d'habitatges subjectes a algun règim de protecció pública.»

Disposició final tercera. Títols competencials

1. Aquesta llei es dicta a l'empara dels títols competencials de l'Estat següents:

A l'empara de l'article 149.1.4a de la Constitució, el precepte següent: la disposició addicional tercera

A l'empara de l'article 149.1.5a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 32, 36 i 37

A l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 39-55 i 67

A l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 1-5, 8-11, 38, 56-66, 68-77, disposició addicional segona i disposició final segona

A l'empareda dels articles 149.1.20a, 21a i 24a de la Constitució, el precepte següent: l'article 7

A l'empareda dels articles 149.1.20a i 21a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 6.1 i 6.2

A l'empareda de l'article 149.1.21a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 12-15, 17-29 i disposició addicional primera

A l'empareda de l'article 149.1.29a de la Constitució, els preceptes següents: els articles 30, 31 i 33-35

2. Els articles 6.3, 16 i disposició final primera són aplicables només a l'Administració General de l'Estat.

Disposició final quarta. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor als tres mesos de la seva publicació al Butlletí Oficial de l'Estat.

Palau del Congrés dels Diputats, 22 de desembre de 2005